

Τῆ Κυριακῇ Δ΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος πλδ Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο
 ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ν τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ ε ως αν πα

ρελ θω^v

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

(Τέσσερα κατανυκτικά του ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^Δ του ε ξο^ν

μο λο^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου^ν

Σ ε τον Βα σι λε α και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α

παυστως α νυ μνουουσιν ε γω δε σοι οιπρο σπι ι ι
πτω ως ο Τε λω νης κρα α ζων ο Θε ος
ι λα σθη τι ι μοικαι σω ω σο ον με

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο

δωσ μοι

Α θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη η μου τοις
κυ μα σι του βι ου μη κα λυ πτου α να νη ψον βο
ω σα προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα
σθη τι ι μοικαι σω ω σο ον με

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα κου

σον της φω νης μου

Δ α κρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τη γυ ναι
κι τη α μαρ τω λω και α ξι ω σον με βρε ε
ε χειν τους πο δασ σου τους ε με εκ της ο δου της
πλα νης ε λε ευ θε ρω σαν τας και μυ ρον ευ ω δι ας
σοι προ σφε ε ρειν βι ον καθα ρον εν με τα νοι α μοι

κτι σθεν τα ^νδλ ι να Α ^ρκου ου σω κα γω ω της ευκ
ται ^ρας σου φω νης η ^ρπι ι στις σου σε ^ρσω κε ε σε
πο ^νρευ ου εις ει ρη νην ^νδλ

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δδλ ^ρεις την φωνην ^Δδλ ^ρχ

της δε η σε ως μου ^νδλ

Οταν λαβωκα τα νουν τα πλη η η θητων πεπρα
γμενων μοι δει νων και εις εν νοιαν ελ θω της φο βε ρας
ε κει νης ε τα σε ως τρο μω συ νε χο με ε νος προς σε ε
κα τα φε ευ γω τον φι λαν θρω πον Θε ον ^νδλ δι ο μη
με πα ρι ι ι δης ^νδλ ι κε τευ ω σε μο νε α α
να μαρ τη τε ^νδλ δω ρη σαι κα τα νυ ξιν τη τα πει
νη μου ψυ χη προ τελευ της και σω ω σο ον με ^νδλ

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου. Ἦχος Γα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, ^νδλ ^ρτις υ πο στη
σε ται ^ρχ ^νδλ ^ρο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν ^πρ

M^{Γα} ε γι στᾶσεν και ρω πιστοι ε πι δει ξω με θα^υ_ῖ

της εγ κρα τει ας πο ο νᾶς^{Πα} ο πως με γι στηςδο ξης ε^υ_ῖ

πι τυ χω ω μεν^{Γα} ε λε ει τᾶ με γα λα^υ_ῖ Θε ὀ και

Βα σι λε ως^υ_ῖ α πο λυ τᾶ με ε νοι^υ_ῖ της φλο γος τη ης

γε ε νης^Γ_ῶ

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου^Χ_ῖ ηλ πι σεν η ψυ χη^{Γα}_ῖ

^{Πα} μου ε πι το ον Κυ ρι ι ον^Π_ῖ

T^{Γα} ον χρο νον της νη στει ας νυν υ περ με σα σαν τες^υ_ῖ

αρ χην εν θε ὀ δο ο ξης^{Πα} σα φως ε πι δει ξω με ε θα^υ_ῖ

^{Γα} και εις τε λος ε να ρε τᾶ πο λι τει ας^υ_ῖ φθα σαι θερ

μω ωσπευ σω μεν^υ_ῖ ο πως λη ψω με θα^υ_ῖ την τρυ φην τη ην α

γη ρω^Γ_ῶ

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Καταφρονήσαντες πάντων. Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,^{Νη}_ῖ ηλ πι σεν η ψυ^Δ_ῖ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον^{Γα}_ῖ

Υπερ με σα σαν τες ταυτην την ι ε ραν της Νη
 στει ει ασ πε ρι ο δον προς το μελ λον εν χα
 ρα δι ευ θυδρο μη σωμεν ευ ποι ι ασ ε λαι
 ω τας ψυ χας α λει φο με νοι ο ο πως α ξι ω
 θω μεν Χρι στς τς Θε ος η μων και τα θει ει α Πα
 θη η μα τα προ σκυ νη η σαι προ φθασαι και την φρι
 κτην και α γι αν Α να α στα α σιν

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω των α

νο μι ων αυ τς

Ολος α α να κει μενος θεο μως ο λη τη
 ψυ χη συνημ με ε νος τω πα ντε πο πτη Θε ω
 θει ος ε γε ωρ γη σας καρ πος τς Πνευ μα α τος η
 συ χι αν εγ κρα τει αν α γα πην ελ πι ι δα την μα κρο
 θυ μι αν τε και την πρα ο τη η ταδρο μο ον προς την

α νω πο ρει ει αν ^{z'} πι στιν και χρη στο τη τα Πα τερ ^{v'}

με γα λο πρε πως ε πι δει κνυ μενος ^Δ

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^{v'} ^{χ'}
ε παι νε σα

τε αυ το ον παν τες οι λα οι ^Δ

X α α ρις η η τσ Πνευ μα τος εν σοι ^Δ ως κα θα

ρω τα τω και πρα α ω ^{z'} κα τα σκη νω σα σα ^{z'} πα σι

κα τε κο σμη σεν α ρε της ει δε ε σι ^Δ και ποι κι

λοις χα ρι σμα σιν ε λαμ πρυνε Πα α τερ ^{z'} ο θεν και Γε ωρ

γι ον Χρι στσ φε ρω νυ υ μον ^Δ ωφ θη ης γε ωρ γη σας εμ

φρο ο νωσ ^{z'} αυ λα κας της σης δι α νοι ας ^{v'} α ξι

ο μα κα ρι στε Γε ωρ γι ε ^Δ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^{v'}
με ε νει εις τον αι ω να ^Δ

X αι αι ρων τω ων μελ λον των α γα θων ^Δ Πα τερ τη

ελ πι δι τς πο ο νς ^{z'} ρα ον υ πη νεγκας ^{z'} προ θυ μος

τοις εμ προ σθεν ε πε κτει νο με ε νος ^Δ των ο πι σω

δε παν σοφειοι υμενος ληθην εως το μακαρι
ον τελος κατελααβες πληρηης αρετων εργα
σιιαις και μακαριοτητος θειας Οσι
ε Γεωργιε τε τυχηκας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Χαι αιροις ο ο ντως θρο νε τθ Θε υ και τθ Βα

σι λε ως κα θε ε δρα χαι ρε ζω ης κι βω τε

χαι ρε α γι α σμα τος πη γη α κε νω ω τε μν

ρο θη κη τθ Πνευ μα τος τρου φη Παρα δει ει σθ χαι ρε η

α πο λαι σις η μν σι κη των ψυ χων χαι ρε ε η χα ρα

των Ο σι ι ων χαι ρε α γα λ λι α μα παν των

των σοιπροστρε χον των Θε ο νυμ φευτε ε ε

Τὸ ἀργόν.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Χ αι αι αι αι αι ροι οι οι οισ ο ο ντω ως Θρο νε

ε τδ ς Θε ε ε ς και αι τδ Βα σι λε

ω ως κα α θε ε ε δρα χαι ρε ε ζω ω ω η

η ης κι βω ω τε χαι αι αι αι ρε α γι ι α σμα α τος

πη γη η α α κε ε ε νω ω ω τε μυ ρο

θη η η κη η τδ Πνευμα το ο ος τρυ φη Πα α ρα α

δει ει ει σδ χαι αι αι αι ρε η α α πο λα αυ σις

η μυ στι ι κη η η τω ων ψυ υ υ χων χαι

ρε ε ε ε ε ε η η χα ρα των Ο ο σι ι ι

ων χαι αι αι ρε α γαλ λι α α μα α πα α
α ντων των σοι προσ τρε χο ο ντων Θε ο ο ο νυ
υμ φε ε ευ τε ε ε ε

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ο ν α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ἰ
στε ε ε ε ε λ θο ο ο ν τες ε πι τη η η η ν
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ο ν τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ο ν
υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολουθῶς·

Ἦχος πλ' Νη ς

M^{Νη} η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης
 το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
 ον σ ς ς ς α α πο ο ο ο τ ς ς ς
 ς παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σ ς ς ς
 ς ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι
 ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ

υ ε πα α α ε πα κσ ο ο ο ο ο ο
 ον μσ ς ς ς προ σχε ες τη ψυ χη η η
 η η μσ καιλυ υ τρω σαι αι αι αι αι αι α α α αυ
 τη η ην

Στίχ. α'. Πτωχός και ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ο Θε

ο ο ος α α ντι λα βοι οι το ο ο ο μσ

τὸ αὐτό.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ και εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν
 Θεόν, και αι ζη η σε ται η ψυ χη η η η η Η η η η

μων

Μ η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης

το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο

ον σσ ς ς ς α α πο ο ο ο τσ ς ς ς

ς παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σσ ς ς ς ς

ς ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι

ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ

τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

ν - Δ'
δζ - ζζ

Ο Πα
το ο ο ο ο ον α α α α α αμ

Μ Γα
πε ε ε ε λω ω ω ω να φυ τε ε ε ε

Κε
ε ε ευ σα ρα α ας και τος ε ερ γα α

Μ **Νη**
α α α ρα α α α α α α τας κα α

Πα
λε ε ε ε ε ε ε σα ρα α ας ε ε

Γα
ε εγ γυ υ υ υ υ υς υ υ πα α α α αρ χει

Κε
ει ει ει ει ει ει Σω ω ω ω ω ω ω τη

Πα **Κε**
ρη η η η ηρ δε ε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε

Κε
ε ε ε ε ε οι της νη στει ει ει ει ει

Πα
ει ει ει ει ας α γω ω ω ω νι σται αι αι αι

Δι **Κε**
αι αι αι αι αι αι αι αι μι ι ι ι ι σθο ο

Γα
ον α α α ρα α α α α πο λα α α α α α

α α αυ σω ω α πο λαυ σω ω με λιε ε ε
εν ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο ο ο
τι ι ι ι ι πλ ς ς ς ς ς ς σι ι ι ι ι
ι ο ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ πα
α α α α α α γα α α υ πα αρ χει ο δω
ω τη η η η η η ρ και αι αι ε ε λε ε ε
ε ε και ε ε λε ε η η η η η η η η η η η η
η η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ν μι ι κρο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ν ερ γα σα α α με ε ε λιε ε
ε ε νοι κο μι σω ω ω ω ω ω ω ω κο μι
σω με ε θα α α α α α το τη η η η η η η
η το της ψυ χη η η η η η η η η ης ε ε ε ε
ε λε ε ε ε ε λε ε ο ω ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἔτερον. Ποίημα Στεφάνου.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πλ' Πα ρ

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, ^Δ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ

οὐρανῷ. ^Δ Ἴδού ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων

αὐτῶν, ^Δ ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, ^Δ

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ^Δ ε ὡς

ου οι οι οικτει ρη η σαι αι η η η μας

^{Πα} η σται αι αι αι αι ηαι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις λο γι σμοι οι

οι οι οι ηοι οι οι οι οι οι οισ πε ρι πε σω ω

ω ω ω ων ο ο ο ο Α α α ο Α δαμ

^{Πα} ε εκ λα α α α α α α α πη το ο ο ο

ο ο ον νϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ εν τραυ μα α α α α

α α α τι ι ι σθει ει ει ει ει εις

τη η η ην ψυ υ υ τηνψυ χην και ε ε ε

ε ε κει ει ει και ε ε κει ει ει το γυ

μνο ο ο ο ο ος α α αν τι ι ι ι λη η
 η η η η ψε ε ε ε ε ε ε α αν τι ι λη
 η η η ψε ε αν τι λη ψε ω ω ω ω ω ω
 ω ω ως ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε Ι ι ε ε ρε ε ε ε ε ε ε
 ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ο προ τϝ ϝ ϝ νο ο ο ο ο ο ρο ο ο μϝ
 ϝ προ ο ο ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε σχε ε
 ε ε εν α α λα α α αυ τω ϝ ϝ
 ϝ ϝ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Λε ευ
 ι ι ι ι ι ι ι λευ ι ι ι τη η η η η
 η ης με ε τα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο
 ο μο ο ον ε ε ε πει ει ει ει ει ει ρει ει
 ει ει δε ε ε ε ε ε εν α α α α α α αυ
 τον ει μη η η η η η η η η η η συ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο πα ρα α γε ε

νο ο ο με ε ε λε ε ε ε νο ο ο ο

υο ο ο ο ος Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο υο ο ο

ο ος υκ εκ Σα α α α α α α υα α α α μα

α ρει ει ει ει ει ει υει ει ει ει ας αλλ ε εκ

τη ης Θε ο το ο ο ο ο ο ο ο κχ Κυ υ ρι

ι ι ι ι ι ε δο ο ο ξα α α α α σοι

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

ᾠχος Δι-θ.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ

ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, και η ε ξα δε νωσις τοις

υ πε ε ρη φανοις

Ο ι Μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε ουκ ηρ νη η σα ντο σε

ουκ α πε στη σαν α πο των ε ε ντο λων ος ταις αυ

των πρε σβει ει αις ε λε η σον η μα ας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α ρ χα γγε λι κως α νυ μνη σω μεν πιστοι την

ου ρα νι ον Πα στα α δα και πυ λην σφρα γι

σθει σαν α λη θως χαι ρε δι ης α νε βλα στη σεν η

μιν ο Σω τηρ των α παν των Χρι σος ο ζω ο δο

της και Θε ος κα τα α α βα λε Δε σποι να τας α

θε ος τυ ρα α αν νθ ος εχ θρο σ η μων τη χει ρι ος

Α χραν τε η ελ πις Χρι στι α νω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'} ₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^{υ'} ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'} ₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^{υ'} ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{υ'} ₉
Β α πι στα τσ Χρι στσ ^{ν'} ₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'} ₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{υ'} ₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^{υ'} ₉

Δόξα.

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^υ₉ υ μας γαρ θερ μης προ στα α τας ^υ₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^υ₉

Καὶ νῦν.

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^υ₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει ^υ₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ^υ₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας

πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιούμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραιμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιούμεν μετανοίας μικρὰς β' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

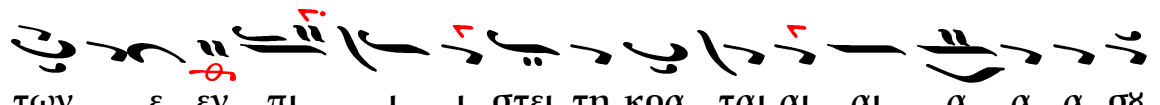
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον

 τῶν εὐπιιστεῖται αἰαῖα
 χειρὶ ἰααλην γαροὺκ ἐχομέν
 αμαρτωλοὶ οἱ προοσθεεὶ ἐν
 κινδύνοις καὶ αἰαὶ θλιψέει
 σιλιναεεμεσητεῖειαν
 οἰοκαατακαμπτομενοὶ ὑποπται
 σμααατῶν ποολλων Μητεεεε
 εερτθθθεθθτθγγψιιι
 στθ οοοθεν σοι προσιπτομεν ρυυ
 υυσαι πααασης περιστααασεως
 τθθδθλθθσθθθ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
